

Maatalousuutisia maailmalta 10.

Sisältää poimintoja mm. Top Agrar, Profi, DLG Mitteilungen, Fleischrinder Journal, Schweinezucht und Schweinemast, Hof Direkt ym. lehtien artikkeleista.

Kiinnostuneille voin lähettää irtonumeroita, selvittää artikkeleita tarkemmin ja tietenkin sopia lehtien tilauksista.

Saksalaismenestyjä Venäjällä

Stefan Dürr oli ensimmäinen saksalainen, joka suoritti Geologian harjoittelun Venäjällä 25-vuotiaana v. 1989. V. 1994 mies muutti Venäjälle ja toimi sen jälkeen maatalouspoliittisena projektikordinaattorina Saksan ja Venäjän välillä. Pian sen jälkeen hän näki itselleen mahdollisuuksia maatalouskonekaupassa. Toiminta alkoi käytettyjen maatalouskoneiden tuonnilla Itä-Saksasta, kunnes v. 1998 perustettiin Ekoniva-Technika yritys, joka on v:sta 2002 lähtien ollut Venäjän suurin John-Deere kauppias. Samoihin aikoihin siirryttiin myös varsinaiseen maataloustuotantoon. Dürrin nykyinen maatalousyritys 200 000 ha:n aloineen (65 % omaa) lukeutuu Venäjän suurimpiin.

Tilalla tuotetaan maitoa 21 200 lehmän laajuudessa useammalla paikkakunnalla. Tunnuslukuista mainittakoon investoidun parsipaikan hinta 800 €, maidon tuotantokustannukset 1,2 – 3 ruplaa/litra ja lehmän päivätuotos 26 l. Parintonnin ha-sadot rehuviljalla eivät päästä huimaa. Peltoa saa ostaa 1000 € ha-hintaan ja vuokraaminenkin on edullista, johon liitetään usein pellon osto-optio.

Kysyttäessä Stefan Dürriltä nykyisten tuontirajoitusten vaikutuksia liiketoimintaan, hän toteaa niiden antavan pikemminkin potkua Venäjän omaan maidontuotantoon kuin olevan haitaksi. Sanktiot nopeuttavat päätösprosesseja yrityksissä ja rahalaitoksissa. Joten Dürrin yrityksille tilanne luo kasvumahdollisuuksia. Luonnollisesti pakotteista luopuminen olisi parempi vaihtoehto. Maatalouskoneyrityksessä sanktiot aiheuttivatkin ongelmia, joskin ne saatiin diplomatian keinoin ratkaistua. (Lähde Profi-lehti 12/2014)

Kiinalainen teurastamokonserni suurin sikateurastaja

Kiinalainen WH-Gruppe konserni osti alan suuren toimijan Smithfieldin ja näin siitä tuli määrällisesti suurin sikateurastaja maailmassa. Vuoden 2013 tilastot osoittavat teurastusmääräksi 43,3 miljoonaa sikaa. Kansainvälisellä yrityksellä on teurastustoimintaa Kiinan lisäksi USA:ssa, Meksikossa, Puolassa ja Romaniassa. Toiseksi suurin teurastaja on amerikkalainen Tyson-Food (27 milj. sikaa) ja kolmantena tilastossa komeilee brasilialainen JBS (22,8). Seuraavassa suuruuskategoriassa ovat myös eurooppalaiset konsernit Danish Crown, Tönnies ja Vion. Maailmanlaajuisesti 10 suurinta alan toimijaa teurastavat vuosittain n. 200 miljoonaa sikaa. (Lähde SUS-lehti 6/2014)

Tanskan sikataloudessa myötä- ja vastamäkeä

SUS-lehden 6-sivuinen artikkeli selvittää Tanskan sikatalouden nykytilaa. Tilanne on eriskummallinen, sillä porsastuottajilla menee hyvin, mutta lihasikalat ovat vaikeuksissa. Emakkosikalat ovat viime aikoina lisänneet tuotantoaan. Porsaiden menekki vientiin Puolaan ja Saksaan vetää hyvin; tänä vuonna ennakoidaan vientiporsaiden määrän nousevan 10 miljoonaan. Porsaita tuotetaan emakkoa kohti yhä enemmän ja myös tuotantotilainvestointeja on pystytty tekemään. Lihasikalapuolella sen sijaan on nähtävissä selvää alamäkeä. Lihasikojen määrä vähentyy 2 – 3 % vuosivauhdilla; esim. vuonna teurastettiin 19.1 milj. sikaa ja kuluvana vuonna määrän arvellaan vähenevän 440 000 kpl. Sikaloita seisoo yhä enemmän tyhjillään. Jopa eräät yhdistelmäsisikalatkin toimittavat porsaansa vientiin, koska laskevat sen olevan edullisempaa aikaisempaan omaan lihotukseen verrattuna. Lihasikaloiden kannattamattomuuteen on monia syitä, jotka liittyvät

rakennusinvestointiin, rehukustannuksiin ja lihan hintaan. Artikkelissa haastateltu Morgen Dall toteaa mm. Tanskan lannoitus- ja rakentamissäännösten heikentävän kilpailukykyä naapurimaihin verrattuna. Lisäksi vieraan työvoiman kustannukset ovat muita korkeammat. Toinen haastateltu Henrik Refslund Hansen kertoo investointien tarpeellisuudesta, mutta ongelmana on rahoituksen saanti pankeilta: ”Pankit tarjoavat lyhyellä maksuajalla lainaa 7 – 8 % korolla. Kun pellon arvo on puoliintunut muutaman vuoden takaisesta, ei pankkirahoitukseen ole edellytyksiä. Nyt mietin kumppanini kanssa sikalainvestointia Saksaan”. Tanskan suurin sikateurastaja Danish Crown on myös skeptinen: korkeat teurastuskustannukset ja kapasiteetin vajaakäyttö johtanee teurastamoiden sulkemiseen ja investointeihin Tanskan ulkopuolelle. (Lähde SUS-lehti 6/2014)

Belgia, perunamaa

Maan pinta-alaan nähden voidaan Belgiaa pitää pienenä maatalousmaana. Perunantuottajana Belgia kuitenkin kuuluu 5 Euroopan suurimman ryhmään yhdessä Hollannin, Englannin, Saksan ja Ranskan kanssa. Maassa viljellään vuosittain perunaa 80 000 ha alalla. V. 2012 jalostettiin 3.5 milj. tonnia perunaa, josta 90 % meni vientiin. Belgia onkin maailman suurin perunatuotteiden viejä jättäen taakseen Hollannin, Kanadan ja Englannin. Vientituotteista tärkeimmät ovat Ranskalaiset perunat ja perunalastut. Belgia sijoittuikin maantieteellisesti ja ilmastollisesti Euroopan parhaalle perunaviljelyvyöhykkeelle. Tällä hetkellä perunatilojen keskikoko on 30 – 100 ha, mutta nähtävissä on suurempien 350 – 950 ha tilojen merkityksen kasvu. Eräät jalostajatkaan eivät enää tee sopimuksia alle 200 ha aloille. Perunaa tuotetaan perheviljelmäpohjaisilla voimakkaasti erikoistuneille tiloilla. Kohtuullinen kannattavuus ja hyvät satovuodet johtavat uusinvestointeihin ja näin tilojen sekä myös koko maan perunantuotannon kasvuun. (Lähde: perunaviljelyn erikoislehti ”Kartoffelbau 8/2014)

Euroopan mahtimaatalousmaat

DLG-Mitteilungen lehden 9/2014 teemana oli Ranskan maatalouden tarkastelu ja vertailu Saksaan. Yleisesti todetaan, että naapurivaltioiden maataloustuotannossa on paljon yhteisiä piirteitä, mutta selkeitä erojakin löytyy. Ranska tuottaa viljaa ja erikoiskasveja eniten Euroopassa. Saksa sitä vastoin pitää kärkipaikkaa maidon- ja sianlihantuotannossa. Ranskan bruttokansantuotteesta maatalouden osuus on 2,0 % (75,4 miljardia €); vastaava luku Saksassa on selvästi pienempi 0,8 % (53,7 mrd €). Tämä selittyy tarkasteltaessa kokonaispeltoaloja: Ranska 27,8 milj. ha ja Saksa 16,7 milj. ha. Tilojen koko keskimäärin näyttää yhtäläiseltä (53 ha ja 56 ha), mutta Ranskassa vuokramaiden osuus nousee 75 % kun se Saksassa jää 60 %. Ranskassa viljelyä harjoitetaan ilmastollisesti kuivemmilla alueilla, koska lehden mukaan lähes puolet pelloista sadetetaan. Uusiutuvan energian hyödyntämisessä molemmat käyvät yhtä jalkaa bioetanolin ja biodieselin tuotannossa, kun sen sijaan biokaasulaitosten määrässä Saksalla on ylivoimainen etumatka 8000 kpl vastaan 250kpl. Lehden 12-sivuisesta reportaasista henkii selkeä ilmapiiriero, miten maatalouteen suhtaudutaan. Viljelijöiden tunnelmia tulevaisuuden suhteen voidaan verrata maiden MM-jalkapallo-ottelun tulokseen 1-0, eli Saksan viljelijät ovat tutkimuksenkin mukaan varsin optimistisia omista mahdollisuuksistaan, kun taas Ranskassa tulvaisuudenusko on viime aikoina voimakkaasti laskenut. Tällä voi olla vaikutusta myös pellon hintaan, mikä Reininjoen länsipuolella on keskimäärin vain 6000 €/ha. Kaiken kaikkiaan Saksassa uskotaan bisnesmäiseen maatalouteen, johon kuuluvat yrittäjäys, kasvu ja riskinotto. Ranskassa tilanne on eräällä tavalla pysähtynyt: voimakkaampaa rakennemuutosta ja uudistushenkeä kaivattaisiin. (Lähde: DLG-Mitteilungen lehti 9/2014)